

Risto Suurla

Trap-ammunta

Trap-lajit

Trap-lajit ovat *metsästäjätrapia* lukuun ottamatta haulikkolajeja, jotka ammutaan ase valmiiksi olkapäälle vietyinä. Suomessa ammutaan viittä eri trap-lajia: *trapia (olympiatrap)*, *automaattitrapia*, *kansallista trapia* ja *kaksoistrapia*, jotka ovat Suomen ampujainliiton edustamia lajeja sekä *metsästäjätrapia*, joka on Suomen Metsästäjäliiton edustama laji.

Ampujan varusteista

Kuulosuojaimet ovat välttämätön ampujan varuste. Niiden on oltava riittävän hyvät. Pelkät korvatulpat eivät ole missään nimessä riittäviä. Kuulosuojainten on oltava luokkaa II tai III. Kuulosuojainten alla voi käyttää lisäksi korvatulppia. Jokainen haulikon laukaus on vielä usean kymmenen metrin päässä niin voimakas, että se voi aiheuttaa kuulovaurion. Suojalasit ovat myös suotavia. Usein ampujat käyttävät lakkia, jonka lippa on alapuolelta tumma. Tämä vähentää häikäisyä. Ampujan liivi on myös erittäin hyödyllinen varuste, sillä ampuja voi laittaa sarjan aikana tarvitsemansa patruunat ampumaliivin taskuihin, eikä hänen laukausten välillä tarvitse suorittaa tarpeettomia liikkeitä ladatessaan asettaan. Trap-liivin tulee olla tyköistuva, taskujen riittävän suuret ja olkapäätä peittävän osan tulee olla päällystetty liukumattomalla materiaalilla kuten keinoahalla lajeissa, joissa ase on valmiiksi olkapäässä. *Metsästäjä trapissa* on suotavaa käyttää *skeetliiviä*, jossa olkapään materiaalin tulee olla liukuvaa, ettei ase nostossa tartu ampumaliiviin. Jalkineiden tulee olla tasapohjaiset ja sellaiset, etteivät ne ole liukkaat tavallisesti sementistä valetuilla ampumapaikkojen laatoilla. Normaali verryttelyasu on hyvä ampuma-asu. Farmarihousuja tai maastokuvioisia housuja ei tule ampumaradalla käyttää.

Kansallinen trap (ykkös-trap)

Kansallisessa trapissa ammutaan 25 laukauksen sarjoissa yhdellä patruunalla yhtä kiekkoa siten, että jokaisen laukauksen jälkeen avataan ase, poistetaan hylsy, odotetaan seuraavan ampujan suoritus omalla paikalla, seuraavan ammuttua siirrytään seuraavan oikealla olevan ampumapaikan viereen ja paikan vapauduttua siirrytään seuraavalle paikalle. Viimeiseltä paikalta oikealla siirrytään takakautta kilpailussa tuomaria tai muita ampujia häiritsemättä ensimmäiselle paikalle vasemmalla. Aseen saa ladata heti ammuttuaan, mutta sulkea sen saa vasta omalla ampumavuorolla. Siirryttäessä viidenneltä ampumapaikalta oikealla vasemmalle 1. paikalle täytyy ase olla taitettuna ja lataamattomana. Ensimmäisenä ampuu vasemmanpuolinen ampuja, sitten seuraava jne.

Kansallisessa trapissa ampuma-asento otetaan sen sektorin keskelle, jonne kiekko ammutaan ja kierretään vartaloa sitten oikealle tai vasemmalle tarvittava määrä vastaan kohti merkkiekkoa, joka on heittimen kohdalla. Kiekon heittopituus on 50 metriä ja korkeus vakio kahden ja kolmen metrin välillä. Heittosuunta vaihtelee sattumanvaraisesti. Ampumapaikat ovat 15 metrin päässä heitinsuojan etureunasta.

Soveltuvin ase on päälekkäispiippuinen trap-haulikko, jossa on mielellään 30 tuuman piiput ja alapiippu 1/2- tai 3/4-suppea ja yläpiippu täyssuppea. Kansallista trapia voi kuitenkin ampua lähes

jokaisella haulikolla, myös puoliautomaatti- tai pumppuhaulikolla. Aseen tulee painaa mielellään ainakin 3,6 kiloa. Kevyen aseiden rekyyliä on vaikea hallita.

Trap (olympiatrap)

Trapia ammutaan sitä varten erityisesti rakennetuilla radoilla, joissa kutakin viittä ampumapaikkaa kohden on kolme erillistä heitintä, yksi oikealle heittävä, yksi keskelle heittävä ja yksi vasemmalle heittävä heitin. Kiekon heittopituus on 75 metriä ja heittokorkeus yhdeksässä käytössä olevassa eri asetuksessa vaihtelee 1,5 – 3,5 metrin välillä. Sivusuunnassa vaihtelu on 0-45 astetta kumpaankin suuntaan. Kukin ampuja saa sattumanvaraisessa järjestyksessä jokaiselta ampumapaikalta kaksi vasemman, yhden keskimmäisen ja kaksi oikean lingon kiekkoa. Näin saman 25 kiekon sarjan aikana jokainen ampuja saa lopulta samanlaiset kiekot. Ampuminen tapahtuu vastaavassa järjestyksessä kuin kansallisessa trapissa. Ampumatekniikka on periaatteessa sama kuin kansallisessa trapissa, mutta kiekon huomattavasti suuremman lähtönopeuden takia pienetkin virheet korostuvat ja erityisesti lähdön näkeminen sekä kiekon perään lähtemisen merkitys korostuu. *Trap* on olympialaji.

Trapissa voidaan käyttää kahta patruunaa yhtä kiekkoa kohti, mutta finaalisissa ammutaan vain yhdellä patruunalla.

Lajiin soveltuvassa haulikossa on tavallisesti 30 tuuman piiput ja alapiipussa ½-suppea tai ¾-suppea sekä yläpiipussa täyssuppea supistus. Aseen tulee olla riittävän painava, vähintään 3,6 kg. Trap-ase poikkeaa esim. metsästyshaulikosta pidempien piippujen lisäksi siinä, että perä on suhteellisen suora, ts. perän takakulma on kiskon linjan jatkeeseen nähden huomattavasti korkeammalla (ns. drop at heel on siis pienempi), kuin sporting-, skeet- ja metsästyshaulikossa. Tästä saavutettava etu perustuu siihen, että alapiipun keskilinjan jatke osuu tukin perän yläkulmaan tai jopa sen alle. Näin ase ei ensimmäisen laukauksen rekyylistä juurikaan ponnahta ylöspäin. Soveltuva haulikoko on 8 tai 7½.

Ampumatekniikkaa

Ammunta *kansallisessa trapissa, automaattitrapissa* ja *trapissa* tapahtuu siten, että aseiden perä asetetaan valmiiksi olkapäähän ja tukki poskiluun kuoppaan ennen kiekon pyytämistä. Tällöin on tärkeätä muodostaa luonnollinen ja tarkoituksenmukainen ampuma-asento, jota usein kutsutaan 'paketiksi'. Ampuma-asennon perusta on luonnollisessa seisoma-asennossa: seisotaan suorana ja rennosti paino tasaisesti molemmilla jaloilla samalla tavalla, kuin esim. linja-autoa odottaessa. Kantapäät ovat suurin piirtein lantion leveyden päässä toisistaan. Jalkaterät ovat hieman ulospäin käännettyinä ja asento on n. 45 asteen kulmassa ampumasuuntaan. Aluksi ase on taitettuna ja piippu lepää ampumapaikalla olevalla tai kengän päälle asetetulla pehmusteella. Ase ladataan ja suljetaan sekä nostetaan *skeetin* omaiseen valmiusasentoon, jossa haulikon perä on n. lonkkaluun harjan korkeudella ja piipun pää silmien tasalla. Perusampumasuunta on tällöin se, johon aseiden linja osoittaa. Mikäli aseiden suunta ei ole oikea, suuntaa korjataan askeltamalla jaloilla, ei vartaloa kiertämällä. Sitten aseiden perä painetaan olkapäähän siten, että se tukeutuu solisluun alla olevaan lihakseen (*musculus pectoralis major*). Tämän jälkeen poski painetaan tukkiin niin, että tukki tulee poskiluun kuoppaan ja nenä on lähellä liipasinkäden peukaloa.

Silmät ovat vaakatasossa. Tarkastetaan, että tähtäävä silmä on tarkasti haulikon kiskon jatkeella ja kiskoa jää riittävästi näkyviin (n. 2-3 millia). Kiskon jatkeen tulisi edestä katsottuna osoittaa n. 2-3 millia silmän pupillin eli mustuaisen alapuolelle ja tauluun ammuttaessa n. 28-30 metrin päästä

hauliparven tulisi osua tähtäyspisteeseen niin, että 2/3 haulista on tähtäyspisteen yläpuolella ja 1/3 alapuolella. Valmiissa paketissa ase osoittaa vaakasuoraan. Tämän jälkeen ase lasketaan osoittamaan merkkikiekkoon tai hieman sen ylä- tai alapuolelle taittamalla ylävartaloa kylkiluiden/lapaluiden tasalta ja kääntämällä samalla lantiota hieman eteenpäin. Katse kohdistetaan molemmat silmät auki kiskon yli 5-7 metriä ampumahaudan eteen ja pyydetään kiekko. Silmien annetaan kuitenkin tarkentua valitulle näköalueelle ennen kiekon pyytämistä n. 1-2 sekunnin ajan.

Ammuttaessa katsotaan kiekkoa, ei tähtäimiä. Kiekon lähdön hyvä näkeminen trapissa ensiarvoisen tärkeää. Tarkan näkökentän tulisi olla runsaasti heitinryhmän levyinen, n. 3-4 metriä. Aseella lähdetään liikkeille vasta, kun kiekko on ohittanut alueen, jolle katse on tarkennettu. Tämän jälkeen lähdetään kuljettamaan asetta kiihtyvällä nopeudella kiekon lentorataa pitkin tai hieman sen alapuolella asean käynnistä riippuen. Kiekko on koko ajan nähtävissä ja se otetaan kiinni takaapäin. Ase laukaistaan liikkeessä piippujen ohittaessa kiekon. Tarvittaessa käytetään toista laukausta. Oikea ennako syntyy haulikon kiekkoa nopeamman liikkeen, ampujan reaktioajan aiheuttaman viiveen, ruudin paloajan, haulien lentomatkan aiheuttaman viiveen ja muiden vastaavien tekijöiden vaikutuksesta. Ase liikkuu vielä pienen matkan laukauksen jälkeen mikä on tarpeen myös mahdollisen toisen laukauksen takia. Sitten paketti puretaan, ase otetaan alas, avataan, hylsy/hylsyt poistetaan ja valmistaudutaan seuraavaan laukaukseen.

Paketin muodostamisen yksityiskohtia ja ongelmia

Yksi yleinen ongelma luontevan ampuma-asennon muodostamisessa kaikissa trap-lajeissa on se, että ampuma-asentoon nostettu haulikko on lähes kokonaan vartalon etupuolella. Tämä aiheuttaa etupainoisuutta. Riittävän tasapainoisen asennon saavuttamiseksi vartaloa taivutetaan kylkiluiden/lapaluiden tasalta eteenpäin niin, että piste, joka olkapäässä ottaa vastaan laukauksen rekyylin, on koko ampumasuorituksen ajan vartalon painopisteen etupuolella. Tämä on välttämätöntä rekyylin hallitsemiseksi oikealla tavalla. Samalla tasapainotetaan tästä syntyvää etupainoisuutta vastaavasti kääntämällä lantiota hieman (lantion alaosa kääntyy eteenpäin) ja koukistamalla luontevasti hieman polvia, joita on kuitenkin varottava koukistamasta liikaa. Korkeissa kiekkoissa tarvittava asean nostaminen suoritetaan vartaloa ojentamalla. Sivuttaisliike suoritetaan jaloilla.

Yleinen virhe paketin muodostamisessa on tasapainottaa asean painosta ja hieman eteenpäin kumartuvasta ampuma-asennosta vartalon etupuolelle muodostuvaa lisäpainoa esim. taivuttamalla ylävartaloa 'kivääriampujamaisesti' taakse tai työntämällä keskivartaloa taakse.

Ammuntaa aloitettaessa on tärkeätä tarkistaa kumpi silmä on hallitseva. Tämä määrää kummalta puolelta ampuminen opetellaan kätisyydestä riippumatta. Haulikkoa ammutaan molemmat silmät auki. Jos tämä on ampujan näön tekijöiden takia vaikeaa, voidaan näköä korjata laseilla tai peittämällä/heikentämällä 'väärän' silmän näkökenttää. Silmien tulee olla valmiissa ampuma-asennossa vaakatasossa. Koska jokaisen ampujan rakenne on erilainen, ei paketin muodostamisessa ole mitään yleispätevää ohjetta. Sopiva asean paikka ja paketti haetaan seuraavien muuttujien avulla:

- lähtökohtana on, että asean tukki on poskiluun kuopassa;
- jos ase on suhteellisen lähellä olkapäätä (ulkona) ja pää kallellaan asean suuntaan, on 1) asean linjan ja hartialinjan välistä kulmaa pienennettävä kunnes asean perä on poskiluun kuopassa niin, että silmät ovat vaakasuorassa (kiväärimäisempi ampuma-asento) tai 2) siirrettävä asean perää lähemmäs kaulaa kunnes silmät ovat vaakasuorassa (tässä on otettava huomioon myös oikea tukin pituus: lähellä kaulaa = lyhyempi tukki, lähellä olkapäätä = pidempi tukki);

- jos aseon perää siirretään sisäänpäin lähemmäs kaulaa (sisään), on aseon linjan ja hartialinjan välistä kulmaa vastaavasti suurennettava kunnes tukki on poskiluun kuopassa ja silmät vaakasuorassa (melko keskellä oleva perän paikka on yleensä *trapin* amunnassa eduksi, *kaksoistrapissa* sen sijaan kiväärimäisempi on edullinen);
- jos aseon perää pidetään hyvin korkealla olkapäässä, pään asento muodostuu pystyksi ja on vaikea viedä tähtäyssilmää tarpeeksi lähelle kisko (liipasinkäden peukaloa);
- jos ase sijoitetaan hyvin alas olkapäälle, pää kääntyy etunojaan ja äärimmäisessä tapauksessa silmäkulmat estävät näkemistä (ammuttaessa on suotavaa, että kasvot ovat normaalisti eteenpäin suuntautuneena ja matalalla haulikon asennolla tämä saadaan aikaan taivuttamalla kaularankaa taaksepäin); parhaan näkökentän saavuttaa pitämällä kasvot kohtisuorassa ampumasuuntaan,
- ylävartaloa eteenpäin taivutettaessa on tärkeitä, että liike menee aseon suuntaan, ei rinnan suuntaan, sillä tämä johtaisi virheelliseen oikealle kumaraan ampuma-asentoon;
- vartalon painon tulee jakautua tasaisesti molemmille jaloille ja sekä etu-taka-tasapaino että oikea-vasen-tasapaino tulee tarkistaa niin, että aseon tulee ampuma-asennossa olla sivusuunnassa katsottuna vartalon keskilinjalla ja rekyylin vastaanottopiste olkapäässä on sivulta katsottuna tasapainolinjan etupuolella;
- aseon tulisi olla mitoitukseltaan sellainen, ettei olkapäätä tarvitse merkittävästi kohottaa tai työntää eteenpäin tai vetää taaksepäin (mikäli ampuminen vaatii tällaista voimakasta vääntöä, on kysymys tavallisesti sopimattomasta tukista);
- liipasinkäsi pitää asetta napakalla otteella niin, ettei etusormi kosketa tukkia (oikea liipasinetaisyys) ja ranne mahdollisimman suorana eteenpäin (oikea pistoolikahvan muoto);
- toinen käsi etutukilla lähinnä kannattaa asetta ilman puristusta;
- liipasin on etusormen ensimmäisessä nivelessä;

Automaattitrap

Automaattitrap on laji, jossa yhtä kiekkoa ammutaan kahdella patruunalla. Se on laji, jonka tarkoituksena on harjoitella *olympiatrapin* omaisia kiekkoja radoilla, jolla varsinaisen *trapin* ampuminen ei ole mahdollista. Pääasiallinen ero *trapiin* on siinä, että käytetään vain yhtä suoraan kolmannen paikan edessä olevaa heitintä (varsinaisella trap-radalla heitin no. 8), jossa toiminnassa ovat sekä vaaka- että pystymootorit. *Trapista* poiketen kaikilla erikorkuisilla ja -suuntaisilla kiekkoilla on sama lähtönopeus. Ammunta tapahtuu 25 kiekon sarjoissa, kiekon heittopituus on 75 metriä ja heitin on säädetty siten, että se heittää vaihtelevasti erikorkuisia (1,5 – 3,5 metriä) kiekkoja satunnaisesti eri suuntiin maksimissaan 45 asteen kulmassa oikealle ja vasemmalle. Lajiin soveltuvat normaalit trap-haulikot.

Ampumatekniikka *automaattitrapissa* on samanlainen kuin *trapissa*, mutta ampuma-asennon suunta kaikilla ampumapaikoilla otetaan *kansallisen trapin* tapaan sen kaaren keskelle, jonne kiekot ammutaan. Alkuasennosta käännytään merkkiekkoon oikealle tai vasemmalle aina tarpeen mukaan.

Kaksoistrap

Kaksoistrap on poikkeaa lajina merkittävästi muista trap-lajeista. *Kaksoistrapissa* ammutaan kahdella patruunalla kahta kiekkoa viideltä ampumapaikalta, kultakin peräkkäin aina yksi kaksoislaukaus 25 parilaukauksen sarjoina. Muuten sarja etenee samaan tapaan kuin muissakin trap-lajeissa. Heitinsuojassa on radan keskellä vierekkäin kolme kiinteästi asetettua heitintä: vasen, keskimmäinen ja oikea (heitimet 7, 8 ja 9), jotka heittävät kiekon 55 metrin päähän. Vasen ja oikea

heitin heittävät 3 metriä korkean kiekon ja keskimmäinen 3,5 metriä korkean kiekon mitattuna 10 metrin päässä heitinsuojan etureunasta kuten muissakin trap-lajeissa. Vasen heitin heittää kiekon 5 asteen kulmassa heitinhaudan etureunaan nähden vasemmalle ja oikea oikealle. Keskiheitin heittää suoraan pois päin menevän kiekon. *Kaksoistrapissa* ammutaan peruskilpailussa kolme 25 parikiekon sarjaa: kaavat A (vasen ja keskimmäinen heitin), B (keskimmäinen ja oikea heitin) ja C (vasen ja oikea heitin). Loppukilpailussa ammutaan kaava C. *Kaksoistrap* on olympialaji.

Kaksoistrapin tekniikkaa

Valmistautuessaan sarjaan ampuja määrittää taustaan vaakasuoran viivan, jolla on aseiden piippujen lähtöpiste. Kiekot heitetään aina samoin, joten ampujalle on erityisen tärkeää katsoa kultakin ampumapaikalta tarkasti paikka, missä ensin ammuttava kiekko leikkaa tämän kuvitellun vaakasuoran lähtötason. Piiput asetetaan valmiiksi lähtötason ja ensin ammuttavan kiekon lentoradan leikkauspisteeseen, tai aseiden käynnistä riippuen vähän sen alle, ja laukaistaan ase ennakkoon niin, että haulit ja kiekko kohtaavat tähtäyspisteessä. Tätä tapaa ampua ensimmäinen kiekko kutsutaan *paikkaan ampumiseksi*. Tämän jälkeen siirrytään heti liikkuvalla aseella ampumaan toista kiekkoa. Normaalisti järjestys, jossa kiekot ammutaan eri paikoilta on:

- paikka 1: oikea-vasen
- paikka 2: oikea-vasen
- paikka 3: A-B ja B-C matala-korkea, C vasen-oikea
- paikka 4: vasen-oikea
- paikka 5: vasen-oikea

Paikkaan ampumisessa vaakasuoran lähtölinjan määrittämiseen voidaan käyttää suoraksi ojetetussa kädessä pidettävää mittaa, kuten hylsyä tai patruunaa, jolloin mitan alareuna on heittohaudan katossa ja yläreuna osoittaa lähtölinjan korkeuden. Kiekon lentoradan leikkauspiste voidaan määrittää valmistamalla nelikulmainen levy, jonka kulmaa pidetään merkkiekossa ja yläreuna näyttää lähtökorkeuden. Levyyn yläreunaan on merkitty ne kohdat, joissa eri kaavojen ensin ammuttavat kiekot eri ampumapaikoilta katsottuna leikkaavat vaakasuoran linjan. Tällaisesta menetelmästä on se etu, että lähtölinjan korkeuden ja kunkin ennakkopisteen arvioiminen tapahtuu samalla tavalla kaikilla radoilla taustasta riippumatta.

Paikkaan ammunalla saavutettava etu on siinä, että ammuttaessa ensimmäinen kiekko ennakkopisteeseen ennen kuin se on saavuttanut piiput, voidaan välittömästi siirtyä tavoittamaan toista kiekkoa, jolloin se voidaan saavuttaa huomattavasti aikaisemmin. Mikäli ensimmäinen kiekko päästettäisiin piippujen yläpuolelle ja otettaisiin kiinni vaikka vain lyhyelläkin vedolla, ehtisi myös toinen kiekko samalla vastaavasti edetä useita metrejä ja sen myös etäisyys ensimmäisen kiekon lentolinjasta sivusuunnassa kasvaisi merkittävästi. *Kaksoistrapissa* kiekot on pyrittävä aina ampumaan nousevalle lentoradalle.

On hyvä harjoitella erikseen ensimmäisen kiekon ampumista, että paikkaan ampuminen tulee mahdollisimman varmaksi. Vasta sitten voidaan edetä ampumaan kahta kiekkoa. Yksittäiskiekon ammuntaa voidaan harjoitella ampumalla paikoilta 1, 2 ja 3 vasenta matalaa kiekkoa, paikoilta 3, 4 ja 5 oikeaa matalaa kiekkoa ja paikoilta 1, 2, 4 ja 5 keskimmäistä korkeampaa kiekkoa. Jalka-asento on ampumapaikoilla 1 ja 2 oikeassa reunassa, paikalla 3 keskellä ja paikoilla 4 ja 5 vasemmassa reunassa.

Ampuma-asento

Ampuma-asento on hieman 'kiväärimäinen' siten, että ampujan kylki on selvästi kääntyneenä ampumasuuntaan. Hartialinjan ja haulikon piippujen suunnan välinen kulma on tavallisesti hieman

kapeampi kuin muissa trap-lajeissa. Haulikon piippujen linja kulkee suoraan olkapään rekyylipisteen kautta taemman jalan kantapäähän, joka toimii 'harpin piikkinä', siis kiekosta toiseen kääntymisen keskipisteenä. Ylävartaloa taivutetaan eteenpäin lapaluiden/kylkiluiden tasalta niin paljon, että asennosta tulee riittävän vakaa ja rekyylin vastaanotto on niin hyvä, etteivät piiput nouse lainkaan ensimmäisellä laukauksella. Samalla käännetään lantiota hieman eteenpäin 'alle', ettei asennosta tule liian etupainotteista. Hieman 'kiväärimäinen' *kaksostrapin* ampuma-asento poikkeaa esim. *trapista*, jossa vartalo kiertyy keskiakselinsa ympäri *skeetin* tapaan.

Katseen suuntaaminen

Tarkan katseen alue on valmiusasennossa tiukasti suunnattuna ennakkopisteeseen, mutta näkökenttää laajennetaan niin, että ensin ammuttava kiekko on näkyvissä heti tultuaan esiin heitinhaudasta.

Haulikko

2-trapiin soveltuvassa haulikossa on usein korkea tai puolikorkea kisko ja vaihtosupistajat. Alapiipussa on ampumatyylistä riippuen 1/2-suppea tai väljempi supistus ja yläpiipussa 1/2-suppea tai suppeampi supistus. Korkeasta kiskosta on se etu, että kiekot näkyvät paremmin lähestyessään ennakkopistettä piippujen alta. Näin piippujen alapuolelle muodostuva katve kapenee. Aluksi on syytä käyttää supistajina puolisuppeaa alapiipussa ja täyssuppeaa yläpiipussa. Ammunnan ja nopeuden kehittyessä siirrytään väljempiin supistuksiin ampumatyylin mukaan.

Metsästäjätrap

Metsästäjätrap on laji, jossa ammutaan 25 kiekon sarjoina viisi laukausta peräkkäin kultakin ampumapaikalta. Lajissa ammutaan yhtä kiekkoa yhdellä patruunalla. Aseen tulee olla lataamaton vaihdettaessa ampumapaikkaa ja siirryttäessä oikealta paikalta 5 vasemmalle paikalle 1. Ampumapaikat ovat 10 metrin päässä heitinsuojan etureunasta. Kiekot lähtevät pois päin ampujasta vaihdellen enintään 75 asteen levyisellä sektorilla. Kutakin kiekkoa saa ampua vain kerran. Valmiusasento muistuttaa *skeetin* valmiusasentoa, jossa perä on lonkkaluun kärjen tasalla ja piipun kärjen ollessa silmien tasalla. *Metsästäjätrapissa* ampuma-asento muodostetaan siten, että ampumasuunta otetaan *kansallisen trapin* tapaan sen sektorin keskelle, jonne kiekko ammutaan. Sitten kierretään vartaloa oikealle tai vasemmalle merkkikiekkoon aina sen mukaa, kummalta puolelta ase perusasennossa osoittaa merkkikiekkon ohi ja kumarretaan ylävartaloa kylkiluiden/lapaluiden tasalta alaspäin niin, että piipun kärki katseen linjalla osuu merkkikiekkoon tai hieman sen yläpuolelle. Samalla lantiota käännetään hieman eteenpäin. Tämän jälkeen pyydetään kiekko. Kun kiekko on ohittanut asepiiput, nostetaan ase poskeen samalla, kun kiekko otetaan takaa kiinni ja laukaistaan kiekon kohdalla tai hieman sen edessä.

Lajiin soveltuvat kaikki haulikot, niin metsästyshaulikot kuin skeet-, sporting- ja varsinaiset trap-aseetkin. Koska ampumamatka on lyhyt (n. 30 metriä) on soveltuva supistus esim. 1/2-suppea ja haulikoko 8 tai 7½.